

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

DNR-1.720.36.2022.MS

Warszawa, 31 marca 2023 r.

DECYZJA nr DNR-1/12/2023

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222; dalej: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kubka z rurką KOALA, TUM TUM Weany, TIPPY UP CUP TT 5008, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę BLUE OCEAN spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu: kubek z rurką KOALA, TUM TUM Weany, TIPPY UP CUP TT 5008, niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę BLUE OCEAN spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości 4 000 zł (słownie: cztery tysiące złotych 00/100), płatną do budżetu państwa;
- 3) art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę BLUE OCEAN spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości 275 zł (słownie: dwieście siedemdziesiąt pięć złotych 00/100), stanowiącej równowartość kosztów badań

laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Lublinie;

- 4) art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę BLUE OCEAN spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości 2 337 zł (słownie: dwa tysiące trzysta trzydzieści siedem złotych 00/100), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez biegłego – Instytut Techniki Górniczej „KOMAG” z siedzibą w Gliwicach.

Uzasadnienie

Pismem z 20 czerwca 2022 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes UOKiK” bądź „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr DC.8361.81.2022 dotyczący kubka z rurką KOALA, TUM TUM Weany, TIPPY UP CUP TT 5008 (dalej także: „kubek” lub „produkt”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę BLUE OCEAN spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie.

Przedmiotowy produkt to kubek o pojemności 200 ml, z rurką i dwoma uchwytami, przeznaczony dla dziecka powyżej 6 miesiąca życia. Produkt wykonany jest z tworzywa sztucznego i składa się z odłączalnych części, tj. z pokrywki z klapą w kształcie głowy koali, słomki silikonowej, łącznika słomki z rurką z odważnikiem, rurki z osłoniętym odważnikiem oraz pojemnika z uchwytami. Na jednej stronie kubka umieszczone jest logo „TUM TUM”, a na drugiej - wytłoczona miarka ze skalą do 200 ml. Na dnie kubka wytłoczone są piktogramy informujące o możliwości mycia produktu w zmywarce oraz informacja, że produkt dopuszczony jest do kontaktu z żywnością. Kubek zapakowany jest w tekturowe pudełko, na którym jest naklejka z następującymi informacjami i ostrzeżeniami: *Artykuł nie jest zabawką. Używać pod bezpośrednim nadzorem osoby dorosłej. Po podgrzaniu należy sprawdzić temperaturę posiłku. Instrukcje dotyczące użytkowania (np. kuchenka mikrofalowa/zmywarka), Blue Ocean sp. z o.o., ul. Poprawna 61 J, 03-984 Warszawa., (.....). Polypropylene – 10 to 110°C, Made in China, kod EAN 5060307072846, 6m+, 21W21 (.....), Instrukcja użytkowania znajduje się wewnątrz opakowania.* W instrukcji wskazany był numer normy EN 14350 oraz informacje i ostrzeżenia.

W trakcie kontroli nr DC.8361.81.2022 inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, opierając się na przepisach ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) i posiłkując

normą PN-EN 14350:2020-12 *Artykuły dla dzieci. Sprzęt do picia. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* (dalej: „norma”), dokonali oceny oznakowania kubka wykazując, że dołączona do produktu instrukcja użytkowania nie zawiera dwóch istotnych ostrzeżeń wskazanych w normie:

- *Nie używać, gdy są oznaki uszkodzenia lub zużycia pierwotnego opakowania lub samego produktu.*
- *Nigdy nie przypinać do sznurków, wstążek, koronek ani luźnych części ubranka. Dziecko może się udusić.*

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 1/DC.8361.68.2022 z 23 maja 2022 r. – k. 32-33 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Następnie kubek z rurką został przekazano do badań laboratoryjnych w Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji z siedzibą w Lublinie (dalej: „Laboratorium UOKiK w Lublinie”). Badania te wykazały, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa wskazanych w punkcie 7.4 normy, z uwagi na obecność odłączalnych części, tj. słomki i łącznika słomki z rurką oraz odważnikiem, które mieszczą się całkowicie w cylindrze do badania małych części, stanowiącego urządzenie pomiarowe imitujące przełyk małego dziecka. Zgodnie z wymaganiami ww. punktu normy, wszystkie części zaprojektowane do zdejmowania (np. do czyszczenia) lub oddzielone po rozciąganiu lub innych badaniach mechanicznych, nie mogą mieścić się całkowicie w cylindrze do badania małych części, w żadnym położeniu bez ściskania.

Dowód: sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr 182/2022 z 6 czerwca 2022 r. - k. 35-39 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK stwierdził znaczne prawdopodobieństwo, że produkt nie spełnia ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185; dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 29 lipca 2022 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę BLUE OCEAN spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (dalej: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kubka, w sprawie nałożenia kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa oraz w sprawie obowiązku poniesienia kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium UOKiK w Lublinie. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do

przekazania informacji dotyczących obrotu produktem, przekazania wszystkich faktur zakupu produktu, liczby produktów posiadanych na stanie magazynowym, listy dystrybutorów, średniej ceny sprzedaży oraz informacji o ewentualnych skargach lub reklamacjach dotyczących kubka, będącego przedmiotem niniejszego postępowania.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 29 lipca 2022 r. - k. 1-7 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Odpowiadając pismem z 22 sierpnia 2022 r., strona postępowania poinformowała, że nie zgadza się z przedstawioną przez Prezesa UOKiK oceną bezpieczeństwa kubka i zakwestionowała sposób przeprowadzenia badania przez Laboratorium UOKiK w Lublinie. Strona postępowania wskazała, że kubek składa się z pojemnika na napój, słomki z obciążnikiem i pokrywy z przesuwającym zamknięciem, a części te nie wymagają rozdzielania ani w celu użytkowania przez dziecko, ani aby umyć kubek. Słomka jest tak zaprojektowana, że nie jest możliwe rozdzielenie jej na poszczególne części, chyba że z użyciem znacznej siły, czego z pewnością nie jest w stanie uczynić dziecko, a także osoba dorosła. Poszczególne części słomki, tj. łącznik, elastyczna słomka i odważnik nigdy nie występują samodzielnie, zatem badaniu na zgodność z punktem 7.4 normy należy poddawać słomkę w całości, a nie jej części. W celu potwierdzenia swojego stanowiska strona postępowania przekazała pozytywne wyniki badań kubka, potwierdzające jego zgodność z normą EN 14350, przeprowadzone przez międzynarodowe laboratorium Bureau Veritas w lipcu 2017 r. oraz wyniki badań przeprowadzonych przez laboratorium INTERTEK w listopadzie 2021 r., z których wynika, że produkt jest zgodny z punktem 7.4 normy EN 14350. Jednocześnie strona postępowania wniosła o umorzenie postępowania w zakresie bezpieczeństwa produktu, kary oraz obowiązku poniesienia przez nią kosztów badań laboratoryjnych, a gdyby organ nie uwzględnił jej argumentów - wystąpiła z wnioskiem o ponowne badania laboratoryjne kubka w zakresie spełniania wymogów bezpieczeństwa określonych w punkcie 7.4 normy. Do pisma strona postępowania załączyła faktury zakupu produktu od brytyjskiego przedsiębiorcy (nr SI-2764 z 19 listopada 2019 r., nr SI-2794 z 15 kwietnia 2020 r., nr SI-2808 z 25 maja 2020 r., nr SI-2814 z 29 lipca 2020 r., nr SI-2826 z 23 września 2020 r., nr SI-2848 z 21 lutego 2021 r. oraz nr SI-2864 z 24 września 2021 r.), pozytywne badania laboratoryjne produktu i katalog produktu wraz z pozytywnymi recenzjami o produkcie.

Dowód: pismo strony postępowania z 22 sierpnia 2022 r. z załącznikami – k. 8-188 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Następnie pismem z 31 sierpnia 2022 r. strona postępowania przekazała dokumentację fotograficzną przedstawiającą jak powinno w jej ocenie zostać wykonane badanie

bezpieczeństwa kubka, określone w punkcie 7.4 normy. Strona podniosła, że podczas badania słomka wraz z rurką i odważnikiem w całości zostały ściśnięte w cylindrze do badania małych części. Dodatkowo strona postępowania załączyła do pisma tłumaczenie przysięgłe raportu z badań kubka przeprowadzonego w laboratorium Bureau Veritas w lipcu 2017 r.

Dowód: pismo strony postępowania z 31 sierpnia 2022 r. z załącznikami – k. 189-202 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Z uwagi na zakwestionowanie przez stronę postępowania sposobu przeprowadzenia badania laboratoryjnego, który w jej opinii wpłynął na wynik badania i końcową ocenę bezpieczeństwa kubka, pismem z 22 września 2022 r. Prezes UOKiK zwrócił się do laboratorium UOKiK w Lublinie o ustosunkowanie się do podniesionych przez stronę zarzutów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 22 września 2022 r. z załącznikami – k. 203-205 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 29 września 2022 r. Laboratorium UOKiK w Lublinie poinformowało, że kubek był badany zgodnie z wymaganiami określonymi w punkcie 7.4 normy. W ocenie laboratorium części kubka nie są połączone ze sobą na stałe, a rozłączenie ich (np. w celu ich wyczyszczenia) nie wymagało użycia znacznej siły. Nie spowodowało także uszkodzenia tych odłączonych części, które dawały się ponownie połączyć. Ponadto dołączona do produktu ulotka, w której umieszczono informację: *Nie trzeba usuwać słomki w celu czyszczenia*, nie wskazuje zdaniem laboratorium, na brak możliwości rozłączenia na poszczególne części w celu umycia, np. gdy resztki spożywczego płynu dostaną się w szczeliny pomiędzy słomkę a jej łącznik z rurką. Zatem podczas badania zgodnie z punktem 7.4 normy, produkt został rozłożony na poszczególne części przeznaczone do mycia, a następnie części te umieszczono pojedynczo, bez ściskania w cylindrze przeznaczonym do badania małych części, stwierdzając, że słomka i łącznik mieszczą się w nim w całości.

Dowód: pismo Laboratorium UOKiK w Lublinie z 29 września 2022 r. - k. 206-208 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 5 października 2022 r. Prezes UOKiK przekazał stronie postępowania stanowisko Laboratorium UOKiK w Lublinie. Jednocześnie wyjaśnił stronie postępowania, że na potrzeby toczącego się postępowania decydujące znaczenie mają badania próbek produktów pobieranych w trakcie kontroli przez inspektorów Inspekcji Handlowej, na podstawie art. 18 ust. 1a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i przeprowadzenie badań próbki rozjemczej stanowi jedyny kontr-dowód, pozwalający na skuteczną możliwość weryfikacji wyników badań próbki. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że z uwagi na

podtrzymanie stanowiska przez Laboratorium UOKiK w Lublinie oraz złożony przez stronę wniosek o przeprowadzenie badania próbki rozjemczej kubka, jak również przedstawione pozytywne wyniki badań laboratoryjnych kubka, zabezpieczona w toku kontroli próbka rozjemcza kubka zostanie przekazana do badań laboratoryjnych.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 5 października 2022 r. - k. 209-211 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 2 listopada 2022 r., na podstawie art. 84 § 1 w związku z art. 123 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK wydał postanowienie o przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego w akredytowanym laboratorium - Instytucie Techniki Górniczej „KOMAG” w Gliwicach, w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania bezpieczeństwa określone w punkcie 7.4 normy, a tym samym, czy jest bezpieczny dla małych konsumentów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 2 listopada 2022 r. - k. 217-220 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 24 listopada 2022 r. strona postępowania oświadczyła, że podtrzymuje swoje stanowisko w przedmiocie spełniania przez kubek wszystkich wymagań bezpieczeństwa określonych w normie, w tym również w punkcie 7.4 normy. W ocenie strony postępowania badanie kubka zostało przeprowadzone niezgodnie z wymaganiami normy, bowiem słomka wraz z rurką została zaprojektowana w taki sposób, aby nie trzeba było jej rozkładać na części do czyszczenia, a na opakowaniu produktu oraz ulotce znajduje się jasna i czytelna dla konsumentów informacja, iż nie trzeba usuwać słomki w celu jej czyszczenia. Natomiast, mimo to Laboratorium UOKiK w Lublinie podzieliło słomkę na mniejsze części, bez wyjaśnienia jakimi metodami ani w jaki sposób, wskazując jedynie, że do rozdzielania słomki na części nie wymagana była znaczna siła. Zdaniem strony postępowania, badanie kubka przeprowadzone przez Laboratorium UOKiK w Lublinie odbyło się w sposób sprzeczny z normą, bowiem konstrukcja słomki nie została zaprojektowana do odłączania (rozłożenia na mniejsze części) w jakimkolwiek celu. Niezależnie od powyższego, strona postępowania zadeklarowała, że sprzedaż kubka została wstrzymana do czasu zakończenia się toczącego postępowania.

Dowód: pismo strony postępowania z 24 listopada 2022 r. z załącznikami – k. 221-245 akt postępowania Prezesa UOKiK.

29 listopada 2022 r. do UOKiK wpłynęły wyniki badań próbki rozjemczej kubka (sprawozdanie z badań nr 449/DLS/2022 z 22 listopada 2022 r.), z których wynikało, że kubek nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonego w punkcie 7.4 normy, gdyż dwie części, tj. rurka (słomka) oraz przezroczysty łącznik ze słomką (rurką) i odważnikiem, mieszczą się

całkowicie w cylindrze do badania małych części, stanowiącego urządzenie pomiarowe imitujące przełyk małego dziecka. Zgodnie z wymaganiami ww. punktu normy, wszystkie części oddzielone po rozciąganiu lub innych badaniach mechanicznych nie powinny mieścić się całkowicie w cylindrze do badania małych części, w żadnym położeniu bez ściskania.

Dowód: sprawozdanie z badań nr 449/DLS/2022 z 22 listopada 2022 r.– k. 247-252 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Z uwagi na potwierdzenie w opinii biegłego nie spełnia wymagania bezpieczeństwa określonego w punkcie 7.4 normy przez kubek, Prezes UOKiK podtrzymał swoje stanowisko w ocenie bezpieczeństwa produktu i postanowieniem z 7 grudnia 2022 r., wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wyznaczył stronie postępowania termin 45 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kubek, a także przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania, wskazując jakiego rodzaju działania należy podjąć:

- w przypadku produktów, które zostały wprowadzone na rynek należało przekazać dowody świadczące o poinformowaniu odbiorców kubków o zagrożeniu stwarzanym przez ten produkt i o konieczności wstrzymania jego sprzedaży;
- w przypadku kubków wycofanych od dystrybutorów oraz ewentualnie zwróconych przez konsumentów, strona miała przekazać dowody potwierdzające dostosowanie konstrukcji kubków do wymagań bezpieczeństwa określonych w punkcie 7.4 normy albo dowody potwierdzające ich zwrot do dostawcy lub zniszczenie.

Niezależnie od tego, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przedstawienia listy dystrybutorów kubka wraz ze wskazaniem liczby produktów dostarczonych każdemu z nich, a także do wyjaśnienia, czy faktury zakupu przekazane przy piśmie z 22 sierpnia 2022 r. stanowią wszystkie dowody potwierdzające zakup produktu będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Dodatkowo Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o rozszerzeniu toczącego się postępowania o rozstrzygnięcie w przedmiocie obowiązku poniesienia przez nią kosztów badań laboratoryjnych, zgodnie z art. 25a ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w wysokości 2 337 zł (słownie: dwa tysiące trzysta trzydzieści siedem złotych 00/100), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Instytut Techniki Górniczej „KOMAG” z siedzibą w Gliwicach, a także przekazał jej sprawozdanie z badań nr 449/DLS/2022 z 22 listopada 2022 r.

Dowód: postanowienie Prezesa UOKiK z 7 grudnia 2022 – k. 253-259 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Odpowiadając pismem z 25 stycznia 2023 r., strona postępowania poinformowała, że podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie bezpieczeństwa kubka, które potwierdzają dotychczas przekazane dwa sprawozdania z badań produktu, a także załączony do niniejszego pisma raport z badań kubka przeprowadzony w grudniu 2022 r. przez węgierskie laboratorium ĘMI – TÜV SÜD Kft z siedzibą w Budapeszcie oraz poinformowała o braku reklamacji i skarg dotyczących produktu. Pomimo tego, strona postępowania oświadczyła, że podjęła decyzję o wykonaniu wszystkich zaleceń wskazanych w postanowieniu. Strona postępowania potwierdziła, że zakupiła od brytyjskiego przedsiębiorcy 1 500 sztuk kubków, które następnie w liczbie 1 198 sztuk sprzedała dystrybutorom, a 22 sztuki wprowadziła na rynek w drodze sprzedaży detalicznej. Jak wyjaśniła strona, po wszczęciu postępowania wstrzymała sprzedaż kubków, a po otrzymaniu postanowienia z 7 grudnia 2022 r. zwróciła się do wszystkich swoich 80 dystrybutorów z informacją o konieczności wycofania kubka z rynku oraz zamieściła na swojej stronie internetowej ostrzeżenie o zagrożeniu stwarzanym przez kubek wraz z informacją o możliwości jego zwrotu przez konsumentów. W wyniku podjętych działań strona postępowania otrzymała od 37 dystrybutorów oświadczenia, że nie posiadają już na stanie magazynowym kubków, a 8 dystrybutorów zwróciło łącznie 29 sztuk. Strona poinformowała również, że nadal oczekuje na odpowiedź od 13 dystrybutorów i zwróciła się do Prezesa UOKiK o wyznaczenie dodatkowego terminu, aby zakończyć podjęte działania. Ponadto strona postępowania poinformowała, że konstrukcja kubka została zmodyfikowana tak, aby słomka nie dzieliła się na mniejsze części. Do pisma strona postępowania załączyła dokumentację fotograficzną ukazującą częściowo wprowadzoną zmianę w konstrukcji produktu, pozytywne wyniki badań kubka przeprowadzone przez węgierskie laboratorium ĘMI – TÜV SÜD Kft z siedzibą w Budapeszcie wraz z tłumaczeniem, korespondencję elektroniczną z dystrybutorami, 37 oświadczeń od dystrybutorów o nieposiadaniu na stanie magazynowym kubków, 8 oświadczeń wraz z fakturami korygującymi potwierdzającymi łączny zwrot 29 kubków oraz dowody dwukrotnego powiadomienia 17 dystrybutorów, a także dokumentację fotograficzną potwierdzającą zamieszczenie ostrzeżenia dla konsumentów.

Dowód: pismo strony postępowania z 25 stycznia 2023 r. z załącznikami – k. 263 - 366
akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 26 stycznia 2023 r. strona postępowania przekazała dowód utylizacji 309 kubków (tj. 280 sztuk, które posiadała na magazynie oraz 29 kubków wycofanych z rynku).

Dowód: pismo strony postępowania z 26 stycznia 2023 r. z załącznikami – k. 367 - 368
akt postępowania Prezesa UOKiK.

Z uwagi na poinformowanie przez stronę postępowania, że oczekuje jeszcze na oświadczenia od 13 dystrybutorów, pismem z 17 lutego 2023 r. Prezes UOKiK wyznaczył jej dodatkowe 14 dni na ich przekazanie, a także zobowiązał do skierowania ponownego wezwania do czterech dystrybutorów, którzy pomimo dwukrotnego ich powiadomienia nie udzielili jej informacji. Ponadto Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o uzupełnienie braków formalnych dwóch przekazanych oświadczeń dystrybutorów oraz wezwał do przekazania dokumentacji (np. fotograficznej) pokazującej wyraźnie, na czym polegała modyfikacja konstrukcji kubka, a także wezwał do poinformowania, czy otrzymała jeszcze jakieś zwroty, zarówno od dystrybutorów, jak i konsumentów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 17 lutego 2023 r. – k. 369-371 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 7 marca 2023 r. strona postępowania przekazała brakujące dowody, tj. oświadczenia 13 dystrybutorów potwierdzające, że nie posiadają kubków na stanie magazynowym, dowody wycofania z rynku 76 kubków przekazane przez 6 kolejnych dystrybutorów, dokument poświadczający utylizację odebranych kubków oraz wzór zmodyfikowanej wersji kubka, który spełnia wymagania bezpieczeństwa określone w punkcie 7.4 normy. Ponadto strona postępowania poinformowała, że pomimo 5-krotnej próby kontaktu z dwoma dystrybutorami, nie uzyskała od nich żadnej informacji o stanie posiadania kubków będących przedmiotem niniejszego postępowania.

Dowód: pismo strony postępowania z 7 marca 2023 r. z załącznikami – k. 374-432 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 13 marca 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 13 marca 2023 r. - k. 433-434 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Strona postępowania skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca BLUE OCEAN spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie zakupił od brytyjskiego przedsiębiorcy, a następnie wprowadził na rynek kubek z rurką KOALA, TUM TUM Weany, TIPPY UP CUP TT 5008 i do 31 grudnia 2020 r. był jego dystrybutorem, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. Natomiast od 1 stycznia 2021 r. (tj. po dacie wyjścia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej na mocy Umowy o wystąpieniu Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej z 31 stycznia 2020 r. i obowiązującego do 31 grudnia 2020 r. okresu przejściowego, który zakładał utrzymanie relacji między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem na dotychczasowych warunkach)¹, strona postępowania została uznana przez Prezesa UOKiK za producenta, w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela – importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

W piśmie z 22 sierpnia 2022 r. strona postępowania oświadczyła, że zakupiła kubek od brytyjskiego przedsiębiorcy w łącznej liczbie 1 500 sztuk, przekazując na potwierdzenie tego fakturę nr SI-2764 z 19 listopada 2019 r., fakturę nr SI-2794 z 15 kwietnia 2020 r., fakturę nr SI-2808 z 25 maja 2020 r., fakturę nr SI-2814 z 29 lipca 2020 r., fakturę nr SI-2826 z 23 września 2020 r., fakturę nr SI-2848 z 21 lutego 2021 r. oraz fakturę nr SI-2864 z 24 września 2021 r., a ponadto na opakowaniu wskazała następujące oznaczenia: *Blue Ocean sp. z o. o., ul. Poprawna 61 J, 03-984 Warszawa., (.....), TUM TIPPY UP CUP N Product Cod: TT5008 (.....), Made in China.* Zatem Prezes UOKiK uznał, że z uwagi na wyjście Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej zmieniła się rola strony postępowania w obrocie produktem, a co a tym idzie – zmianie uległ zakres jej odpowiedzialności za bezpieczeństwo kubka. Jako dystrybutor strona brała jedynie udział w dostarczaniu lub udostępnianiu produktu, a jej działalność nie wpływała na właściwości związane z jego bezpieczeństwem. Natomiast od 1 stycznia 2021 r. strona postępowania – jako importer w rozumieniu przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – odpowiadała za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa.

¹ <https://www.gov.pl/web/finanse/brexit-1-lutego-roz poczyna-sie-okres-przejsciowy-miedzy-wielka-brytania-a-ue>

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma 14350:2020-12 *Artykuły dla dzieci. Sprzęt do picia. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* jest ww. rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa kubka z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia niniejszego postępowania stanowiły ustalenia inspektorów Inspekcji Handlowej poczynione na podstawie badań organoleptycznych oraz badań laboratoryjnych przeprowadzonych w Laboratorium UOKiK w Lublinie, które wykazały, że kubek nie spełnia wymagań bezpieczeństwa wskazanych w punkcie 7.4 normy (sprawozdanie z badań nr 182/2022 z 6 czerwca 2022 r.), z uwagi na występowanie odłączalnych małych części (słomki oraz łącznika słomki z rurką i odważnikiem), mieszczących się całkowicie w cylindrze do badania małych części. Zgodnie z wymaganiami ww. punktu normy, wszystkie części zaprojektowane do zdejmowania (np. do czyszczenia) lub oddzielone po rozciągnięciu lub innych badaniach mechanicznych, nie powinny mieścić się całkowicie w cylindrze do badania małych części, w żadnym położeniu bez ściskania.

W związku z negatywnymi wynikami badań laboratoryjnych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że kubek może stwarzać poważne zagrożenie dla zdrowia i życia konsumentów (małych dzieci), z uwagi na możliwość podjęcia próby włożenia odłączalnych małych części słomki lub łącznika słomki z rurką i odważnikiem do buzi, co z kolei może skutkować ich połknięciem i zadławieniem się. Ponadto połknięta część może utknąć w krtani

dziecka, blokując w ten sposób drogi oddechowe i doprowadzając do uduszenia się małego konsumenta.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 1/DC.8361.68.2022 z 23 maja 2022 r. - k. 23-26 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; Karta szacowania ryzyka wraz z oceną - k. 41-43 akt kontroli nr DC.8361.68.2022 Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr 182/2022 z 6 czerwca 2022 r. - k. 35-39 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz może stwarzać poważne zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników.

Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania zakwestionował wyniki badania laboratoryjnego i wniósł o przeprowadzenie badania próbki rozjemczej. Badanie przeprowadzone przez akredytowane laboratorium – Instytut Techniki Górniczej KOMAG w Gliwicach wykazało, że kubek nie spełnia wymagania określonego w punkcie 7.4 normy, co potwierdziło wynik badań laboratoryjnych kubka przeprowadzonych przez Laboratorium UOKiK w Lublinie. Również po otrzymaniu wyników badań próbki rozjemczej, strona postępowania podtrzymała swoje stanowisko w zakresie spełniania przez produkt wymagań bezpieczeństwa, jednak nie kwestionowała już sposobu wykonania tych badań. Ponadto niezależnie od swojego stanowiska podjęła w wyznaczonym czasie wszystkie wymagane przez organ nadzoru działania naprawcze, wskazane w postanowieniu z 7 grudnia 2022 r.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego i oświadczeń złożonych przez stronę postępowania wynika, że w latach 2019-2020 dostarczyła jako dystrybutor 660 kubków, a od 1 stycznia 2021 r. – jako producent – wprowadziła na rynek polski 840 sztuk kubka, sprzedając je przede wszystkim innym przedsiębiorcom. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania poinformowała dwukrotnie wszystkich swoich 80 dystrybutorów wskazanych w załączniku nr 3 do pisma z 25 stycznia 2023 r. o konieczności wycofania z rynku przedmiotowych kubków, a za pośrednictwem ostrzeżenia umieszczonego na swojej stronie internetowej wezwała konsumentów do zwrotu zakupionych produktów. Wycofane z rynku kubki (w łącznej liczbie

385 sztuk) strona zutylizowała, przekazując organowi nadzoru stosowne dowody. Powyższe okoliczności potwierdzają faktury zakupu 1 500 sztuk kubków od brytyjskiego przedsiębiorcy w latach 2019-2021, dowody dwukrotnego powiadomienia wszystkich dystrybutorów w postaci korespondencji elektronicznej, oświadczenia od 50 dystrybutorów o nieposiadaniu na stanie magazynowym kubków, faktury korygujące poświadczające zwrot 105 kubków od 14 dystrybutorów, dowody utylizacji 385 kubków, wydruk ze strony internetowej ostrzeżenia skierowanego do konsumentów, a także przekazanie nowej poprawionej wersji kubka, który spełnia wymagania bezpieczeństwa określone w punkcie 7.4 normy.

Mając na względzie zebrany materiał w sprawie i dowody przekazane przez stronę postępowania, organ nadzoru uznał, że usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kubek będący przedmiotem postępowania, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Prezes UOKiK nie uwzględnił natomiast wniosku strony o umorzenie postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, tj. z uwagi na bezpieczeństwo produktu będącego przedmiotem postępowania. Należy zauważyć, że produkt był dwukrotnie badany przez dwa różne polskie laboratoria², które niezależnie od siebie przyjęły identyczną metodę badania, uznając ją za zgodną z normą. Następnie oba laboratoria doszły do wniosku, że części kubka składające się ze słomki oraz łącznika rurki ze słomką i odważnikiem dają się w łatwy sposób odłączyć oraz mieszczą się w cylindrze do badania małych części, co stanowi niezgodność z punktem 7.4 normy. Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK nie uwzględnił argumentacji strony postępowania w przedmiocie oceny bezpieczeństwa kubka, w tym przedstawionych przez nią pozytywnych wyników badań produktu. Ponadto, wbrew twierdzeniu strony postępowania, że nawet dorosły nie jest w stanie z łatwością odłączyć poszczególnych części słomki, Laboratorium UOKiK w Lublinie wskazało, że do odłączenia tych części użyto siły (90 ± 5) N, która w normie jest przyjęta do badania wytrzymałości na rozciąganie zaworów push – pull. Laboratorium zaznaczyło, że nie była to znacząca siła, chociaż norma w ogóle nie przewiduje jakichkolwiek wymagań w tej kwestii. Ponadto wszystkie te części nie są połączone ze sobą w sposób nierozzerwalny i nienaruszalny, a ich ponowne połączenie jest możliwe. Laboratorium podkreśliło również, że poszczególne części słomki umieszczono w cylindrze bez ściskania. Tym samym Prezes UOKiK nie mógł zgodzić się z wnioskiem strony i uznać, że kubek będący przedmiotem niniejszego postępowania jest bezpieczny oraz umorzyć postępowanie na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

² Instytut Techniki Górniczej KOMAG posiada akredytację przyznaną przez Polskie Centrum Akredytacji nr AB 901 w zakresie normy PN-EN 14350:2020-12 Artykuły dla dzieci. Sprzęt do picia. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań.

Jednocześnie Prezes UOKiK uznał, że kubek z rurką KOALA, TUM TUM Weany, TIPPY UP CUP TT 5008 nie jest bezpieczny a wprowadzający go na rynek polski od 1 stycznia 2021 r., a więc po dacie wyjścia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej i po okresie obowiązywania okresu przejściowego, który zakładał utrzymanie relacji między Unią Europejską, a Zjednoczonym Królestwem na dotychczasowych warunkach, przedsiębiorca BLUE OCEAN spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktu.

Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno–wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania, a także przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli powinna stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że kubek będący przedmiotem niniejszego postępowania stwarza poważne ryzyko dla zdrowia i życia małych konsumentów, wynikające z możliwości podjęcia próby włożenia przez dzieci odłączalnych małych elementów do ust, co z kolei może skutkować ich połknięciem i zadławieniem się dziecka. Ponadto połknięty mały element może utknąć w krtani dziecka, blokując w ten sposób drogi oddechowe i doprowadzić do uduszenia się dziecka. Na niekorzyść strony postępowania przemawia również okoliczność, że w świetle przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów małe dzieci, dla których kubek jest przeznaczony (powyżej 6 miesięcy) stanowią kategorię konsumentów, którzy na gruncie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów podlegają szczególnej ochronie. Organ nadzoru wziął również pod uwagę fakt, że znaczna część kubków wprowadzonych na rynek (455 sztuk) pozostaje wciąż u konsumentów, narażając tym samym dzieci na ryzyko związane z korzystaniem z tego produktu. Reasumując, na skutek wprowadzenia na rynek kwestionowanego produktu dobro chronione, jakim jest zdrowie i życie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone. Dodatkową okolicznością obciążającą jest to, że niniejsze postępowanie jest drugim postępowaniem prowadzonym w stosunku do kubków z rurką TUM TUM, które nie spełniały wymagania bezpieczeństwa określonego w punkcie 5.3 normy PN-EN 14350 – 1:2006 zastąpionego w aktualnie obowiązującej normie PN-EN 14350:2020-12 *Artykuły dla dzieci. Sprzęt do picia. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* punktem 7.4 (*vide* decyzja Prezesa UOKiK nr DNR 1/52/2014 z 4 lipca 2014 r.- kubek z rurką TUM TUM Tiny Beaker Cat nr TT2001 i TUM TUM Tiny Beaker Frog nr TT2002).

Z kolei na korzyść strony postępowania Prezes UOKiK uwzględnił okoliczność współpracy z organem nadzoru w celu eliminacji zagrożeń stwarzanych przez produkt będący przedmiotem postępowania i podjęcie działań naprawczych polegających na dostosowaniu konstrukcji kubka do wymagań punktu 7.4 normy, w terminie wyznaczonym jej w postanowieniu z 7 grudnia 2022 r.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów, będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania z 22 sierpnia 2022 r., z którego wynikało, że stosowała różne ceny sprzedaży produktu. Jako średnią cenę sprzedaży jednej sztuki kubka organ nadzoru przyjął średnią arytmetyczną najwyższej (31 zł) oraz najniższej ceny

sprzedaży produktu (27 zł), tj. 29 zł netto. Przy określaniu korzyści majątkowej Prezes UOKiK uwzględnił wyłącznie liczbę kubków wprowadzonych na rynek po dacie wyjścia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej i po obowiązującym do 31 grudnia 2020 r. okresie przejściowym (tj. 240 sztuk zakupionych na podstawie faktury nr SI-2848 z 21 lutego 2021 r. oraz 600 sztuk zakupionych na podstawie faktury nr SI-2864 z 24 września 2021 r.) oraz wziął pod uwagę również fakt, że strona zutilizowała 385 sztuk kubków. W związku z tym korzyść majątkowa strony ze sprzedaży 455 sztuk kubka wyniosła 13 195 zł.

Wymierzając karę Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 4 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego – zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów – do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Ponieważ przesłanki odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej nie zostały uregulowane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono

z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła na rynek polski łącznie 840 sztuk produktu niespełniającego wymagań w zakresie bezpieczeństwa, narażając tym samym małych konsumentów na poważne zagrożenie utraty zdrowia, a nawet życia, z uwagi na możliwość podjęcia próby włożenia odłączalnych małych części: słomki lub łącznika słomki z rurką i odważnikiem do buzi, co z kolei może skutkować ich połknięciem oraz zadławieniem się, a ponadto połknięta część może utknąć w krtani dziecka, blokując w ten sposób jego drogi oddechowe i doprowadzając do uduszenia się małego konsumenta. Należy również zauważyć, że znaczna liczba kubków (455 sztuk) wciąż pozostaje u konsumentów, stwarzając zagrożenie dla ich zdrowia, a nawet życia. Reasumując, na skutek wprowadzenia na rynek kwestionowanego produktu, dobro chronione, jakim jest zdrowie i życie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że co prawda strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa poprzez m.in. podjęcie decyzji o zmianie konstrukcji kubka oraz wycofanie z rynku kubków będących przedmiotem postępowania, jednakże drugi warunek – przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa nie znajduje w tej sprawie zastosowania.

Skoro warunki z przesłanki wskazanej w art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego muszą być spełnione łącznie, a warunek znikomości, jak zostało to wykazane powyżej, nie zachodzi, zatem odstąpienie na podstawie tej przesłanki od nakładania kary i poprzestanie na pouczeniu, nie jest możliwe.

Odstąpienie na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych w ww. przepisie również nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Należy podkreślić, że w toku postępowania Prezes UOKiK nie wydał postanowienia na podstawie art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a więc na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego oraz niezaistnienia przesłanek obligujących organ do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny oraz skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 25a ust. 1 w przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 1, 2, 4 albo ust. 14 pkt 2, opłaty związane z badaniami i opiniami biegłych ponosi strona postępowania. Natomiast ust. 5 stanowi, że organ nadzoru rozstrzyga o obowiązku uiszczenia poniesionych przez siebie kosztów w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nakłada na przedsiębiorcę BLUE OCEAN spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości 275 zł (słownie: dwieście siedemdziesiąt pięć złotych 00/100), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych w Laboratorium UOKiK w Lublinie oraz kwoty w wysokości 2 337 zł (słownie: dwa tysiące trzysta trzydzieści siedem złotych 00/100), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez biegłego, tj. Instytut Techniki Górniczej „KOMAG” z siedzibą w Gliwicach. Koszt badań laboratoryjnych produktu ustalono odpowiednio na podstawie kosztorysu badań laboratoryjnych nr 55/2022 z 6 czerwca 2022 r. oraz faktury VAT nr 01405/DP/2022 z 30 listopada 2022 r.

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, z późn. zm.) przedsiębiorca BLUE OCEAN spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie obowiązany jest uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000** w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 143 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185) w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia

decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 2) Na podstawie art. 141 § 2 oraz art. 127 § 3 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów strona postępowania może w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie pkt 3 i 4 sentencji decyzji.
- 3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 4) W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.
- 5) W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2, 3 lub 4 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
 - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł.
- 6) Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 7) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzeczownika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 8) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Katarzyna Bednarz
/podpis elektroniczny/

Otrzymuje:
(.....)